

Vervolg Fr. Isidorus

Wat schoolruimte was, bleef als zodanig gehandhaafd maar de fratersafdeling, jullie eetzaal, de kapel en de slaapzalen werden benut door de EO. De fraters verhuisden naar verschillende plekken in Hilversum. Zo ging Frater Polycarpus naar de Wagnerlaan, Hilarius en ik naar de Alexander-laan, waar we tot in de jaren negentig bleven wonen.

Intussen had ik meegewerkt aan 'n rekenmethode voor de basisschool en gaf natuurkundelessen aan de havo top, die ook in de kweekschool gehuisd was. Dat deed ik graag. Veel aandacht geven aan de proeven, die tijdens de lessen getoond werden. Aan het eind van elke maand werden de proeven tijdens een les uitgesteld en gingen de leerlingen in groepjes van 2 of 3 langs elke uitgestalde proef om hem nu eens zelf te proberen. Er waren altijd meer proeven dan er groepjes waren dus kwamen er nooit opstoppingen voor. In de loop van de jaren 80 kwam er een fusie tussen drie kweekscholen en een kleuteropleiding. Ik kwam in een groepje dat de lijst van anciënniteit moest opstellen. Dat was geen leuk werk want je voelde de pijn bij collega's die weg moesten.

Toen het duidelijk werd dat men in de onderwijzersopleiding ging clusteren – de studenten kregen dan gedurende bijv. een week pedagogiek of wereldoriëntatie – heb ik gevraagd of men geen dag of dagdeel in de week kon reserveren voor vakken als rekendidactiek, die het meer moeten hebben van regelmaat door het hele schooljaar heen. Dat kon niet. Ik heb me toen teruggetrokken uit de kweekschool en bleef wiskunde en natuurkunde geven aan de Havo top. 5 Aan het eind van de jaren 80 ben ik met pensioen gegaan. Ik heb toen voor de medebroeders in mijn congregatie gewerkt aan een boekje voor elke maand van het jaar met overwegingen voor elke dag. Er was behoefte aan een beetje tegengas tegenover de secularisatie, die steeds verder om zich heen greep. In de jaren 90 werd het duidelijk dat er een eind zou komen aan mijn lidmaatschap van het Algemeen Bestuur van onze congregatie. Er kwamen Indonesische leden in dat bestuur en ik had er al 27 jaar in gezeten. Ik heb toen de algemeen overste gevraagd of er geen ander werk voor mij was.

Dat werd Kenia. Eerst een paar weken naar Londen om mijn Engels op te vijzelen: ik kon wel wiskundeboeken in het Engels lezen maar als je in Kenia naar de dokter moet, heb je niets aan het kunnen oplossen van vergelijkingen. Ik werd de geestelijke leidsman van een beginnende congregatie van inlandse broeders uit de Luo-stam. Mijn standplaats werd Koru, een plaatsje langs de spoorlijn van Kisumu aan het Victoriameer naar de hoofdstad Nairobi. Daar heb ik ruim vier jaar lang les gegeven en meegeleefd met de broeders. Het was een leerzame tijd waarin ik ze zelfs leerde om lekke fietsbanden te repareren. En hoe ga je zo eenvoudig mogelijk een vuile, vier meter diepe watertank schoonmaken die op een heuveltje in de grond is gegraven. Eerst het water eruit ja, maar hoe?

Aan het eind van het jaar 2000 kwam er ook een eind aan ons werk in Kenia. Het had voor mij geen zin om alleen door te gaan. Dat zou ook niet goed zijn. Ik kwam in Utrecht te wonen, in het Gregoriushuis aan de Herenstraat. Vandaar verhuisden we in 2005 naar het nieuwgebouwde en uitgebreide St. Jozefhuis in De Bilt, tegen Zeist aan. Ik kreeg last van mijn hart, kreeg medicijnen en vroeg of er geen operatie mogelijk was. Dat kon, in augustus 2007

zou ik opgenomen worden. Maar voor het zover was kwam ik van een trapje te vallen in de bibliotheek, brak mijn bovenarm en scheurde een pees van mijn rechterbeen. Er was bij de medicijnen wel een briefje met waarschuwingen voor automobilisten maar er werd niets gezegd over bibliothecarissen die een trapje willen opgaan! Ik kwam in een zaal voor 4 patiënten terecht. Een van hen was in de keuken van de trapgevalen, een ander zag bij het schoonmaken van de dakgoot de ladder onder hem wegglijden en de laatste man was er enkel voor onderzoek. Toen we merkten dat de zaalklok boven de deur ver achter liep, hebben we met z'n drieën aan deze laatste patiënt gevraagd om even een trapje te halen..... Na de behandeling van het been werd ik eind 2007 geopereerd aan mijn hart: drie omleidingen!

En dat is voorlopig het einde van mijn verhaal. Ik doe wat werk voor de gemeenschap, studeer nog een en ander en probeer nog wat wiskunde-ideeën uit te werken, waarvoor ik vroeger te weinig tijd had.

De bijgevoegde potloodtekening is gemaakt door frater Hilarius